

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 792. Quibus locis competit jus sepulturæ, ut ibidem defunctorum
corpora sepeliri possint aut debeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

fuis decretis & textibus (quos legere est apud Reiffenst. b.t. num. 7.) Conciliorum recentiorum Rothomagensis de anno 1581. & Rhemensis de anno 1583. uti & Rituali Romano edito sub Paulo IV. unde ibi, ubi ejusmodi decreta synodatia existant, non licere sine expressa licentia Episcopi sepelire in Ecclesia mortuos, & intuitu eorum Decretorum Episcopos debere vigilare, ut in suis Diocesibus tollatur istiusmodi abusus, addit Van Espen. l.c.

Quæst. 792. Quibus locis competit jus sepulture, ut ibidem defunctorum corpora sepeliri possint aut debeant.

R Esp. Tametsi jus hoc de jure communi antiquo competenter solis Ecclesiis Parochialibus, seu populum curamque & jus parochiale adeoque & intentionem fundatam habentibus, ita ut in iis earumve cœmiteriis omnes Parochiani sepeliri, non tantum possent; sed & deberent; nisi probaretur defunctum habere sepulchrum majorum, aut alibi sibi sepulturam elegisse. ut Arg. c. 1. 10. &c. 2. in 6. b.t. cum communi Abb. in c. certificari. b.t. num. 7. & 8. Sylv. V. sepulchra. q. 3. Mol. tr. 2. de 7. & 7. D. 214. num. 71. Pirk. b.t. num. 29. non secus ac ibidem Sacraenta obire, verbum Dei audire, aliaque officia pastoralia recipere Parochiani debebant. Arg. Clement. §. verium. b.t. his non obstante c. ubiunque. casu. 13. q. 3. de sumpto ex Concil. Tiburiensi, statuerunt, ut si fieri posset, sepeliatur quis in Ecclesia Episcopali vel in Ecclesiis Monasteriorum, ubi religiosa degit congregatio; cum hic textus, ut Pirk. cum Abb. in c. 3. b.t. not. 1. intelligi debeat de Monasteriis habentibus populum. Nihilominus postmodum ex speciali Seditis Apostolicae privilegio jus idem in suis Ecclesiis & cœmteriis fœculares & alio sepeliendi, concessionem religiosi. Ac primò quidem Ordini Predicorum & Minorum S. Francisci, insertumque ipsi juri communi, nimirum per Clem. 2. & Extrav. 2. b.t. dein etiam Augustianis & Carmelitis aliisque Religiosis, partim per speciale quoque privilegium, eti id juri communi non insertum, per privilegiorum communionem, ut videtur est in Compend. privileg. Satis V. sepulchra. Abb. in cit. c. certificari. num. 8. Mol. l.c. Pirk. num. 30. Donat. Tom. 3. prax. regular. tr. 9. q. 8. num. 2. Rodriq. Tom. 3. qq. regul. q. 5. 8. a. 3. Religiosis tamen invitis, vel sine expressa licentia superioris regularis fieri apud eos nequit hæc sepulta, aut celebrari processiones, funebria, & exequiae, ob privilegia plurim Pontificum iis desuper concessa, de quibus vide Reiffenst. b.t. n. 31. quæ tamen facultas concedendi sepulturam in templis Societatis reservata est Generali ejusdem juxta institutum. De cætero privilegium hoc seu jus sepeliendi quibusvis locis in tota Ecclesia concedere potest solus Papa & Legatus de latere intra sua legationis Provinciam. Pirk. b.t. num. 31. cum Barbos. de off. paroch. c. 26. num. 9. Episcopus quoque & quasi Episcopalem jurisdictionem exercens intra suam Diocesin vel Territorium, sed non nisi justa de causa & accidente consensu, utpote quo eget in expediendis arduis, quale quid est concessio dicti juris in præjudicium Ecclesiæ Parochialis, cui id alias privativè competebat, ut Pirk. l.c. cum Abb. & Molin. ll. cit.

Quæst. 793. An & qualiter in istiusmodi locis habentibus jus vel privilegium sepeliendi defunctos habitem quis sepulturam seu proprium sepulchrum habere posse, & ex cuius concesione.

1. R Esp. Ad primum: patet experientiâ posse aliquem in dictis locis habere sepulchrum commune familiæ, pro se nimirum, uxore, liberis per lineam masculinam descendantibus; eti hæredes non sint: ita proprium non quidem in hoc sensu, ut ipse dominum illius spati⁹ sepulchralis habeat; cum loca sacra & religiosa esse nequeant in aliquius dominio; sed quid in eo aliis extraneus sepeliri non possit. Pirk. n. 33. Navar. L. 3. cons. 1. b. t. quod proinde familiare dicitur, sequitur non extendit ad affines & cognatos, quippe qui non domini esse dicuntur familiæ, ut Pirk. n. 34. juxta L. familiare & l. seq. H. de Relig. & Sump. funer. l. 4. & 13. c. eod. vel etiam habere potest sepulchrum hæreditarium, pro se nimirum & hæredibus suis, eti hi extranei sint, duratque jus licet ibidem sepeliendi solos, qui de familia aut hæredes sint, quam diu tales superfluit, ita ut extincta tota familiæ aut hæredibus deficientibus, Ecclesia aut Praelatus illius concedere possit alii. quin etiam ut Pirk. num. 34. citatis pro hoc Abb. in c. penult. b.t. n. 5. Sylv. V. sepult. q. 2. dicto 3. Barbos. de off. Episc. c. 76. num. 12.

2. Resp. Ad secundum: Sepulchrum in dicto sensu proprium concedi non posse sine autoritate Episcopi, sed neque cum illa, sine consensu Capituli; eti quid, licet per talē concessiōē non transferatur rei seu loci ad sepulchrum deputati dominium, transferatur tamen usus illius, & jus sepeliendi, quod fieri nequit sine forma & solemnitate requisita ad alienationem rerum Ecclesiasticarum, id inquam astruit Pirk. b.t. num. 33. verum tamen non video, cur non & ipsi religiosi gaudentes dicto privilegio sepeliendi apud se defunctos concedere possint apud se sepulchrum proprium familiare pro se suisque de licentia suorum Superiorum regularium, puta Abbatis, Prioris, Generalis, accedente saltem consensu Capituli, si quod habent, absque recusū speciali ad Episcopum seu Ordinationem, pro ut ipsum expresse tradit Pirk. n. 34.

Quæst. 794. An pro concessione sepulchri seu habenda in loco aliquo sepulchra præcipue familiari dari & accipi quid possit.

1. R Esp. Primò, secernendo certum à controversiis: fundus necdum benedictus liberè emi ac vendi potest eo fine, ut in sepulturam fidelium benedicatur, aut etiam in eo jam consecrato sepulchrum & sepulchra privata familiaris habeatur; locus siquidem ille secundum se res est omnino temporalis & pretio estimabilis, nec per hoc, quid à privato deputetur pro habenda ibi sepulchra magis definit esse profanus, quam locus, quem quis pretio acquirit pro construenda in eo Ecclesia ac ita cum communi ac certa tenent Gl. in c. abolenda b.t. V. Sepulchra & Innoc. ibidem. num. 1. D. Th. 2. 2. q. 100. a. 4. ad 3. Suar. L. 4. de simonia. c. 14. num. 17.

2. Resp. Secundo: exigere, dare, accipere tanquam pretium pro habenda sepulchra in Ecclesia,

cœmi-